

Отже, знання особливостей ділового спілкування різних країн світу дуже допоможуть при веденні ділових переговорів з представниками інших національностей і країн. Також ці знання допоможуть уникнути незручних ситуацій, пов'язаних з мовними особливостями представників цих країн і налагодити з ними гарні відносини з самого початку вашої розмови.

ЛІТЕРАТУРА

1. Чайка Г. Л. Культура ділового спілкування менеджера : навч. посібник / Г. Л. Чайка. – К. : Знання, 2005. – 442 с.
2. Калашник Г. М. Вступ до дипломатичного протоколу та ділового етикету : навч. посібник / Г. М. Калашник. – К. : Знання, 2007. – 143 с.
3. Радевич-Винницький Я. Етикет і культура спілкування : навч. посібник / Я. Радевич-Винницький. – К. : Знання, 2006. – 291 с.

УДК 94(477)<085/1828

НАЙВИДАТНІШИЙ ПОДВИГ В ІСТОРІЇ ОЛЕКСАНДРА КАЗАРСЬКОГО

Бугрім О. А., студентка групи Бт 1/1

Науковий керівник – старший викладач Стужук С. В.

Миколаївський національний аграрний університет

Серед видатних постатей, чия діяльність пов'язана з містом Миколаєвом чинне місце посідає постать Олександра Івановича Казарського, героя російсько-турецької війни 1828-1829 років, капітана І рангу, кавалера ордена Святого Георгія, флігель-ад'ютанта імператора Миколи І. Здобув широку популярність після того, як 18-гарматний бриг “Меркурій” під його командуванням здобув перемогу в бою з двома турецькими лінійними кораблями.

У дитинстві Олександр навчався у церковно-парафіяльній школі, де священник Дубровненської православної парафії викладав йому граматику, а молодий ксьондз – математику, латину і французьку мову. У родині Казарських не заохочувалося читання книг, зате батько прищепив Олександру впевненість у непохитності підвалин імперії, дав чітке поняття про честь і вірність батьківщині.

У 1808 році до Казарського приїхав хрещений батько Олександра – Василь Семенович, двоюрідний брат Івана Кузьмича. Незадовго до цього він отримав посаду в обер-інтендантстві Чорноморського флоту і запропонував відправити Олександра в Чорноморське штурманське училище в Миколаєві. Батько погодився і, за свідченням капітан-лейтенанта Івана Миколайовича Сущева, першого біографа Казарського, сказав на прощання: “Чесне ім'я, Саша, – це єдине, що залишу тобі у спадок” [1].

У 1829 році головний командир Чорноморського флоту і портів Грейг призначив Казарського командиром 18-гарматного бригаа “Меркурій”. Олександр Іванович служив на “Меркурій” кількома роками раніше, тому корабель був йому добре знайомий.

Під командуванням капітан-лейтенанта Казарського “Меркурій” здійснив один з найвидатніших подвигів в історії морських битв. 14 травня 1829 18-гарматний бриг наздогнали два турецьких кораблі “Селіміє” і “Реал-бей”, які в сумі мали десятикратну перевагу в кількості гармат. Приймавши нерівний бій, екіпаж брига під командуванням Казарського отримав блискучу перемогу, завдавши противнику пошкодження, які примусили його вийти з бою. Турецький офіцер з “Реал-бея” пізніше писав:

“У продовження битви командир турецького фрегата говорив мені, що капітан цього брига ніколи не здасться, і якщо він втратить всю надію, то підіпріє свій бриг в повітря. Якщо у великих діяннях стародавніх і наших часів знаходяться подвиги хоробрості, то цей вчинок повинен усі інші затмарити, і ім'я цього героя гідне бути написано золотими літерами на храмі Слави: він називається капітан-лейтенант Казарський, а бриг – “Меркурій” [2, с. 20].

За свій подвиг Казарського підвищили у капітани II рангу, нагородили орденом Святого Георгія IV класу і призначили флігель-ад'ютантом. Також в герб Казарського, як символ готовності пожертвувати собою, було внесено зображення тульського пістолета, який Олександр Іванович перед боєм поклав на шпиль біля входу в кріюйт-камеру для того, щоб останній з живих офіцерів пострілом підірвав порох і підірвав бриг.

Останній притулок О. Казарський знайшов у Миколаєві. Він похований на міському некрополі на рівні алтаря церкви Всіх святих. Дивовижно, що члени його команди, які пішли з життя значно пізніше, виявили бажання бути похованими поруч з командиром. Вже один цей факт свідчить про велич цієї постаті. Отже, ми маємо всі підстави стверджувати, що О. Казарський є моральним орієнтиром не лише для свого часу, ала й для сьогодення.

ЛІТЕРАТУРА

1. https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%9A%D0%B7%D0%B0%D1%80%D1%81%D1%8C%D0%BA%D0%B8%D0%B9_%D0%9E%D0%BB%D0%B5%D0%BA%D1%81%D0%B0%D0%BD%D0%B4%D1%80_%D0%86%D0%B2%D0%B0%D0%BD%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D1%87

2. Березовская Т. Легендарные имена. Александр Казарский / Т. Березовская.- Николаев: Изд. Ирины Гудым, 2009. – 31 с.